

The State of Punjab v. Pritam Singh, etc. (Sandhwalia, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗਰੀਬਦਾਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 161, ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(11) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

6 ਅਕਤੂਬਰ 1975 ਈ.

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਆਦਿ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1965 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 193,

1965 ਦੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 24-ਸੀ ਦੇ ਨਾਲ

6 ਅਕਤੂਬਰ 1975

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ 1)—ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 25— ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ
—ਕੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਮ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ, ਕਿ . 1894 ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ ਇਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਜਾਂ ਵਿਆਜ਼ ਹੈ। ਧਾਰਾ 9 ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜੋ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਿਤ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ com ਪੈਨਸੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਲੋੜ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਵਿਆਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਦਾਅਵਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਨਿੱਜੀ ਦਿੱਖ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਫਿਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। 'may' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਯੋਗ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ਨ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 7, 8 ਅਤੇ 9)

, 1964 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਰੁਪਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। 1,54,170 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 1,800 ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਘਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ 15% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਸੋਲਟਿਅਮ ਨੂੰ ਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 23,125.50 NP ਕੁੱਲ ਰੁ. 1,77,295.50 NP, ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਮਿਤੀ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ 'ਤੇ 4% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ■ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅੱਗੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਦਾਅਵਾ: ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ: ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਦਾ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰ. 24 .

41, ਨਿਯਮ 22 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। 2,000 ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਘਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰੁ. 1,800 ਪ੍ਰਤੀ ਵਿੱਘਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ 'ਤੇ 15% ਸੋਲਟਿਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਨ.ਤਿਵਾੜੀ ।

The State of Punjab v. Pritam Singh, etc. (Sandhwalia, J.)

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.— (1) ਕੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 25 ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(2) ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬੇਕਸਟੇਟ 3 ਨੇ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ 132 ਕੇਵੀ ਗਰਿੱਡ ਸਬ-ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਿੰਡ ਨਸਰੋਲੀ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 19.72 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਅਸਲ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਮਾਪ 'ਤੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰਕਬਾ 35 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 13 ਬਿਸਵੇ ਆਇਆ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। 5,000 ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਘਾ ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। 24,000 ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ/ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਸੀ। 4,800 ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ/ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 17 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਫਲੈਟ ਰੇਟ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ 5,000 ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5,000 ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਘਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਵਧਦੀ-ਫੁੱਲਦੀ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਵੱਲ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ. ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਲਿਖਤੀ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਲਈ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

(1) ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

(2) ਕੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ?

(2-ਏ) ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਕਿੰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?

(3) ਰਾਹਤ.

ਲਿੰਡਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਧੇ ਹੋਏ ਰੇਟ 'ਤੇ ਕੀਤਾ। 1,800 ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਘਾ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ

ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2-ਏ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਏ। 1,800 ਪ੍ਰਤੀ ਬੀਘਾ, 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਲਈ ਵਿਆਜ।

(3) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਪਏ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 5,000 ਪ੍ਰਤੀ ਬੀਘਾ, ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ - ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਮਾਮੂਲੀ ਵਾਧਾ। 2,000 ਪ੍ਰਤੀ ਬੀਘਾ ਹੀ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 9 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25 ਦੋਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਲਿਖਤੀ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 17 ਅਗਸਤ, 1962 ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ •* ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 5,000 ਪ੍ਰਤੀ ਬੀਘਾ ਖਾਮ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਰਨਲ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜੇ ਜੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਪਾਲਣਾ ਮੰਨਿਆ।

ਜੇ

(6) ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

9(1) ਕਲੈਕਟਰ ਫਿਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗਾ, ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

The State of Punjab v. Pritam Singh, etc. (Sandhwalia, J.)

(2) ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ (ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ 1 ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ), ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਪਾਂ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ (ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ) ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਰਤਾ (ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ) ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ, * ਦੇ ਅੰਦਰ; ਮਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.)

- (4) . ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਆਖਰੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ, ਪਤੇ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਡਾਕ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਫਤਰ ਐਕਟ-, 1866.

(7) ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ ਇਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਜਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 9 ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜੋ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ, ਮਾਲਕ, ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ, ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ) ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਫਾਰਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਰਨਲ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਸਮੀ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਕੱਲੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਲਿਖਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 9 ਸਿਰਫ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ।

(8) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਦੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੇਟੈਂਟ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ। ਇਹ ਲੋੜ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ। ਜੇਕਰ ਲਿਖਤੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਨਿੱਜੀ ਦਿੱਖ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਰਾਜ' ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਵੀ ਖਾਸ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਜ਼ਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਇਹ ਕਹੇਗੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਜ਼ਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ (ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ) ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਏਜੰਟ 'may' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਯੋਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕਹਿਣ। ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਲ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਟੈਟੇਲੋਗਸ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਉਸਾਰੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ।

(10) ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ 80 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਸਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ

The State of Punjab v. Pritam Singh, etc. (Sandhwalia, J.)

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ*। ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਦਾਅਵਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਉਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ) ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇੱਕ ਵੱਲ ਝੁਕਣਾ, ਜੋ ਅਧੀਨ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟ੍ਰੈਕਟ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚੇਗਾ। ਧਾਰਾ 18 ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(11) ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਰਨਲ ਲੈਕਟਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। (2) ਫਿਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। \V|ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਣ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਰਸਮੀ ਜਾਂ ਮਹਿਜ਼ ਰਿਡੰਡੈਂਸੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਸਮੀ ਲਿਖਤੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(12) ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਆ ਹਾਜ਼ੀ ਬਨਾਮ ਸਪੈਸ਼ਲ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਐਲ.ਏ. (1), ਅਤੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਬਨਾਮ ਅਪਾਲਸਵਾਮੀ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵੱਲ ਮੈਂ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਲੈਣਾ

(13) ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਠੋਸ ਪਾਲਣਾ ਹੈ।

ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 2 'ਤੇ ਖੋਜ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਮੁੱਦਾ ਨੰ: 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ, ਨਾਮ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

, (1) ਏਆਈਆਰ 1963 ਕੋਰਲਾ 194.

(2) ਏਆਈਆਰ 1967 ਏਪੀ 56.

ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਜ਼ਬ ਸਿੱਟਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਮੈਰਿਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ

ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(14) ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। 5,000 ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਘਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ। ਸਿਰਫ 2,000 ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਘਾ ਅਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(15) ਮਿਸਟਰ ਕੇ.ਐਨ. ਤਿਵਾੜੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲੀ ਹੈ।

(16) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਨੌਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਚਾਰ ਇੰਤਕਾਲ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਆਰ. 3 ਤੋਂ ਆਰ. 5 ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦੂਰ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

(17) ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜੋ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਚਿਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 5, ਪੀ. 6 ਅਤੇ ਪੀ. 7 ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ। ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੌੜਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ, ਅਰਥਾਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 5 ਤੋਂ ਪੀ. 7,

ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਉਚਿਤ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

(18) 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਦੀ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 5 ਪੀ. 5 ਆਈਸੀਏ 1 ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ 9 ਵਿੰਘੇ ਅਤੇ 11 ਬਿਸਵਾਸ ਵਾਗ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 296 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ। ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 10,000, ਖੁਦ ਜਵਾਬਦੇਹ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1,046 ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਘਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ 2 ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 6 19 ਮਈ, 1960 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਮੌਜੂਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। 2,045 ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਘਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 7 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਦੀ ਇੱਕ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਰੇਟ, 2008 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਘਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(19) ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੇਢ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸੀ। 2,000 ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਘਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਗਰਮ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਨਸਰੋਲੀ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿਰਫ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਰਲ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ. ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਰਾਂਚੀ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ (3), ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 13 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੀ. 5, ਪੀ. 6 ਅਤੇ ਪੀ. 7 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।, ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਇਸ ਲਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦੋ ਵਿਕਰੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਪੀ. 6 ਅਤੇ ਪੀ. 7 ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰ ਦਰਸਾਈ ਸੀ। 2,000 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ

(3) 1972 (1) ਐਸਸੀ ਕੇਸ 480।

ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਕਮ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।

(20) ਐਕਵਾਇਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨੁਕੂਲ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਲਕਾ ਪਟਵਾਰੀ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.7 ਰਾਮ ਲਾਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੜ੍ਹ ਦੀ ਦੂਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਫਰਲਾਂਗ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਸਮੇਤ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਫੈਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.9 ਨੇੜਲੇ ਹਲਕੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਟਵਾਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰ 296 ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਾਈਵੇਅ, ਅਰਥਾਤ, ਗ੍ਰੈਂਡ ਟਰੰਕ ਰੋਡ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਵਾਇਰ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਲਈ ਕੇ.ਵੀ. ਗਰਿੰਡ ਸਬ-ਸਟੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਭਾਵੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਸਰੋਲੀ ਦੇ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨਅਤੀ ਸ਼ਹਿਰ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪਿੰਡ ਨਸਰੋਲੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਟੀਲ ਰੋਲਿੰਗ ਮਿੱਲ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਇਰਨ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਫਾਊਂਡਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਖੇਤਰ, ਕਾਫੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖ ਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਵਾਇਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਰਫ਼ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਜੋਂ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

(21) ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮੂਲੀ ਵਾਧਾ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ; ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਦਾਅਵਾ। ਸਿਰਫ਼ 2,000 ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਘਾ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੋਲਟੀਅਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ 6 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ

ਸਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਆਦਿ (ਗੋਇਲ, ਜੇ.) r»ii >ij

ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

SC M ITTAL, J. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

i H. SB

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਜੇ.

ਸਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਆਦਿ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1972 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1235

ਅਕਤੂਬਰ 15, 1975

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਵੇਅ ਦਾ ਸੋਧਿਆ ਸਕੇਲ) ਨਿਯਮ 1969—ਨਿਯਮ 6(2), 7 ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (i) ਅਤੇ (ii) — ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਇਹ) ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ—ਕੀ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ—ਦੋ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋਜ਼ ਦਾ ਦਾਇਰਾ— ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ 1, ਭਾਗ 1—ਨਿਯਮ 1.8— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ— 1950— ਆਰਟੀਕਲ 229 —ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟਾਫ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ—ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ, ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ— ਕੀ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਕੋਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਕੇਲ) ਨਿਯਮ 1969 ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ii) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ (i) ਤੋਂ ਨਿਯਮ 7 ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਨਿਯਮ 6(2) ਅਤੇ ਪਰੋਵੀਸੋ (i) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ

ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਸੰਗਤਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਹ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋੜੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ “ਅਜਿਹੇ ਈਐਫਐਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਲਾ ਵਾਧਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪੜਾਅ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ii) ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੪)